

Ne može re i da poznaje Krista
tko svakodnevno ne ita Evan?elje.

3. XI. 2008. Lk 14,12-14 Martin, Tvrtko	Dobra djela su samo ona djela koja su napravljena u tajnosti i bez želje za bilo kakvom nagradom ili zahvalnoš u.
4. XI. 2008. Lk 14,15-24 Karlo, Vital	Bog nas poziva na zajedništvo. Na nama je da prihvatimo poziv i za nas pripravljeno mjesto u Kraljevstvu Nebeskom.
5. XI. 2008. Lk 14,25-33 Mirko, Zaharija	Preduvjet da bismo bili Kristovi je svakodnevno prihva anje i nošenje svoga križa. Bez prihva anja križa nema spasenja.
6. XI. 2008. Lk 15,1-10 Leonard, Vedran	Bog ljubi svakoga ovjeka bez obzira na nesavršenosti i grijeh. Veoma je utješno to znati ako smo svjesni svoje nesavršenosti i grešnosti.
7. XI. 2008. Lk 16,1-8 An elko, Florancije	Primili smo darove Duha Svetoga koji nas osposobljavaju za život u ovom prostoru i vremenu. Na nama je da ih koristimo.
8. XI. 2008. Lk 16,9-15 Gracija Kotorski	Bl. Gracija Kotorski, Hrvat iz lijepe naše Boke. No, koliko se Hrvati u Varaždinu nadahnjuju na životu svog blaženog sunarodnjaka?
9. XI. 2008. Tteodor, Erpo	XXXII. NEDJELJA KROZ GODINU Ez 43,1-2.4-7a 1 Kor 3,9b-13.16-17 Iv 2,13-22

Nedjeljni liturgijski listi varaždinske katedrale

Izdaje: Varaždinska katedrala, Pavlinska 4
ure uje: Nikola Kuzmi i odgovara: Damjan Koren
web stranica: <http://varazdin.hbk.hr>

Liturgijski

LISTI

2. studenoga 2008.

varaždinske katedrale

Godina VII.

XXXI. nedjelja kroz godinu

broj 49

Gospodine,
nek ova žrtva
u tvojim o ima bude ista,
a nama plemeniti dar
tvoga milosr a.

Darovna molitva

Prvo itanje: Mal 1,14b-2,2b.8-10

Drugo itanje: 1 Sol 2,7b-9.13

Evan elje: Mt 23,1-12

Nakane Apostolata molitve
za mjesec studeni 2008.

OP A:

Da svjedostvo ljubavi, koje su sveci dali, krš ane u vrsti u posve enju Bogu i bližnjemu, te nasljeđuju Krista koji je došao da služi, a ne da bude služen.

MISIJSKA:

Da bi krš anske zajednice u Aziji, promatraju i lice Kristovo, znale prona i prikladne putove, da ga naviještaju narodima toga prostranog kontinenta, bogata kulturom i starim oblicima duhovnosti, u potpunosti vjernosti Evan elju.

BISKUPSKA:

Da spomen na pokojne u svim ljudima oživi vjeru u uskrsnu e i op instvo Svetih.

BOŽJE O I

Boga, koji je nedohvatljiv umom i nezahvatljiv rije ima, možemo jedino tek pokušati izreći kroz nepotpunu sliku i nesavršene pojmove. Stoga se o Bogu esto govori u ljudskim kategorijama, pridavajući mu svojstva koja ga zapravo ne objašnjavaju do kraja.

U tvom o ima

Primjer takvog govora je i spominjanje Božjih o iju u današnjoj darovnoj molitvi. Dakako da Bog, budući da nije materijalno, tjelesno biće, nema svoje o i i neto no je zamišljati Boga kao (starog) ovjeka koji ima o i.

Biblijsko spominjanje Božjih o iju zapravo želi posvijestiti injenicu Božje sveprisutnosti. brige za nas i njegovog pronicanja naših misli i srdaca.

Zato je ovo spominjanje Božjih o iju prije svega izraz krš anske vjere da je Bog sveznaju i i svemogu i Otac kojemu je stalo do nas i koji nas ljubi.

Stoga se i od nas o ekuje da shvatimo kako je okupljanje na euharistijskoj gozbi dolazak pred Oca ija je ljubav neshvatljivo sveobuhvatna i neupitno trajno djelatna.

Dolazak Bogu, pred kojim ionako

ne možemo imati nikakve tajne, nas potie da o istimo svoje srce i svoj prinos od svega što bi zastiralo istinsku ljubav i opredjeljenje.

Dar tvoga milosr a

I ta svijest o iskrenom pristupu Bogu je prvi dar njegova milosr a. Dar koji nas osloba a laganja samima sebi. Dar koji nas isti od svakog besmisla, spašava od svih nepotrebnih zabluda, iscjeljuje od svake ranjenosti i otvara za ljubav.

Prilika za ispravno shva anje Božjeg milosr a nam se dariva na po etku svakoga euharistijskoga slavlja kad smo pozvani iskreno stati pred Boga i jasno vidjeti tko sam ja te uspostaviti pravi odnos s Bogom.

Taj sveti i plemeniti dar Božjeg milosr a, ukoliko ga potpuno i otvoreno prihvatimo, u nama proizvodi u inak. Daje nam da i mi postanemo sveti i plemeniti.

Dopuštaju i Bogu da nas prožme, da nas svojim o ima pronikne do u dubinu našeg postojanja i da nas potpuno ispuní svojom ljubavlju, postajemo sli ni njemu. Postajemo oni koji e mo i sebe, svakog pojedinog ovjeka te svaki doga aj u našem životu i u svijetu po eti gledati Božjim o ima. O ima koje razumiju i ljube.

SMRT JE DIO ŽIVOTA

Ne zato što smo o ajni, nego zato što smo ljubavlju vo eni, nadom podržavani i vjerom ukrijepljeni, dolazimo na grobove onih koji su doživjeli tjelesnu smrt. Groblja za nas nisu mjesta propasti i ništavila, nego ekališta Kristova dolaska i uskrsnu a tijela. Ne okupljamo se na grobljima da bismo uputili *posljednji pozdrav* ili *zauvijek zbogom*, nego da bismo, tugujući i nad rastankom radi neizbježne smrti, snažili se nadom besmrtnosti buduće.

Slutim da je smrt strašno precijenjena i da joj se pridaje važnost kakvu nema.

Današnja civilizacija smrt tabuizira i gura na margine. Smatra se praktičnim da ljudi umru u specijaliziranim ustanovama, sami ili okruženi strancima. Kao da se smrt želi zanemarivanjem izbjeći ili odgoditi. A kada se dogodi, smrt se doživljava kao tragedija.

Mi krš ani vjerujemo da je smrt dio života. Da se smrt u naš život ne završava, nego da se nastavlja taj isti život, ali kvalitativno drugačiji. Vjerujemo da po smrti započinjemo vječno zajedništvo u Božjoj ljubavi.

Upravo ta vjera nam daje snagu da *u svemu nadmo no pobje ujem po onome koji nas uzljubi*. Smrt prestaje biti opasnost neminovnosti, a postaje sestrice smrt.

Po našinu na koji govorimo o smrti, po našinu na koji se odnosimo prema smrti svojih bližnjih te po našinu na koji prihvaćamo vlastitu smrtnost može se prepoznati koliko smo povjerovali onome koji je radi nas i radi našega spasenja umro i pokopan.

Ali i uskrsnuo od mrtvih.

Mi krš ani vjerujemo da smrt nije završetak našega života. Vjerujemo da ćemo, i nakon razdvajanja duše i tijela, nastaviti živjeti isti, jedan i jedinstven život.

Mi krš ani vjerujemo da je naš život premijera, da nam je dana jedna jedina mogućnost življenja na zemlji i da o tome kako smo ju iskoristili ovisi naša vječnost.

Mi krš ani vjerujemo da treba svakodnevno nastojati biti bolji prema Bogu, sebi i svakom drugom ovjeku. Biti bolji danas, jer druge mogućnosti nemamo.

Mi krš ani vjerujemo da patnja i smrt nisu Božja kazna, nego da su prilika koja nam se pruža i po kojoj možemo postati sudionici u Kristovom spasiteljskom djelu.

Mi krš ani vjerujemo da svojim molitvama, pokorom i dobrim djelima možemo pomoći dušama u istilištu da što prije postignu vječno blaženstvo potpunog zajedništva s Bogom. Upravo zato se danas na posebniji način sjećamo onih ljudi koji su doživjeli tjelesnu smrt, a istodobno razmišljamo i o svom trenutku smrti i susreta s Bogom. I razmišljaju i donosimo odluke o svom ponašanju.

Današnji dan nam posvećuje povezanost Crkve. One u Raju, one u istilištu i ove na zemlji. Ali prije svega nam svjedoči da smrt nema konačnu riječ. Da je Isus, koji je Krist, svojim uskrsnućem pobijedio smrt i uinuo opravdanom našu vjeru da ćemo i mi jednog dana, dušom i tijelom, uskrsnuti na vječni život.

Današnji dan je prilika zamoliti Boga da nam da snage prihvatiti vjeru da su zlo, patnja i smrt prilika da još više povjerujemo onome čijoj se ljubavi prema nama ništa ne može ispriječiti. Isus se zauzima za nas. I iz perspektive te ljubavi svaka poteškoća izgleda maleno jer nas, kao što reče sv. Pavao, ništa *ne e mo i rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem*.